בו א מיי׳ פ״ד מהלכות סוכה הלכה ד סמג

עשיו מג טוש"ע א"ח סי

מרל סעיף ט:

מי שטו סעיף א:

לעזי רש"י

רבינו חננאל

קורה [ארבעה] מתיו קורה [ארבער] בוני במים, הא קא אזיל דלי, ומייתי מיא מאידך גיסא דבור. ואם תאמר קים להו לובנן דאין

. דלי מהלד וחוצב מים

חוץ מארבעה. תותי קורה מיהא עריבי מיא וקא

חציב דלי מיא דביני ביני.

וופרקינן קל הוא שהקלו חכמים, שאין מחיצה

תלויה מתרת אלא במים.

וקל הוא שהקלו חכמים

וקל הוא שהקלו הכמים במים. קיימא לן כרב יהודה דסוגיין דשמעתא

[כוותיה]. פיסקא. א"ר יהוד' לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל

אמרה, דסבר מחיצה תלויה מתרת, דתנן המשלשל דפנות מלמעלה

למטה אם גבוה מן הארץ ג' טפחים כו'. כבר

ירשנו שמועה זו במס׳

סוכה. ואסיקנא לא ר' יהוד' סבר כר' יוסי, ולא ר' יוסי סבר לה כר'

הוד׳. ואם תאמר מעשה שנעשה בצפורי על פי מי נעשה. לא על פי ר' יוסי נעשה. אמרה, לא על פי

נעשה. אמרה, לא על פי ר' יוסי נעשה, אלא על פי ר' ישמעאל בר' יוסי

נעשה. שפעם אחת שכחו

מערב שבת ומצאו סדינין

שהיו פרוסין על גבי העמודים במבוי, וסמכו

בהן משום מחיצה. והביא

ספר תורה וקראו בו. אמר

בן עקביה, שניהם אמרו

בן עקביה, שני... מחיצה תלויה מתרת. ר' ייי דעמרז. ר'

יהודה הא דאמרן. ר' חנינה כן עקביה, דתניא

ר׳ חנינה בן עקביה אומר גזוזטרא שהיא תיקרה,

משוכה מן הכותל על

ארבעה עמודים שיש בה אמות על ד' אמות,

עומדת על

יהוד׳ בשיטת ר׳

מן הכוונג מיחנן רבי מיחי

טריצ"ר [טריציי"ר]. לקלוע, לארוג.

שבת הלכה כז סמג

בו:

י קורה ד' מתרת בחורבה. פי׳ בקונטרס דסבר לה כר׳ ישמעאל ברבי יוסי דאמר מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה ואין נראה לר"י דרבי ישמעאל לא התיר אלא במבוי אבל במחיצה תלויה דחורבה הפרוצה לרה"ר לא ועוד דקורה ד' לא מטעם מחיצה

תלויה מתרת דהא ליכא מחיצה כלל אלא מטעם פי תקרה (ד) ופי תקרה לא אשכחנא תנאי דפליגי ורב נמי דאית ליה (לקמן דף ל:) פי תקרה יורד וסותם קחמר הכח בסמוך דחין מחילה תלויה מתרת אלא במים: הא קאזיל דלי לאידך גיםא. פירש בקונטרס דלרב יהודה

דוקא פריך שמלריך לשקע ראשי קנים במים שלא ידלה מרשות חבירו אבל רב הונא לא בעי רק שיש היכר קלת שלא יטלטל שם להדיא (ולא) מלי למימר דרב נחמן כת"ק דשרי מתוך אוגנו דהא מתוך אוגנו דת"ק היינו מלמעלן דרשב"ג דכי היכי דבעי רב יהודה שיקוע לרשב"ג ה"ה לת"ק וכן הא דפריך תחת הקורה מיהא עריבי מיא לרב יהודה פריך ולא מלי לשנויי דקורה מתרת מחודה ולפנים ולא תחת הקורה דכיון דרשות שניהן שולטת בהם תחת הקורה א"כ בסמוך לקורה נמי ליתסר משום שעריבי מיא שתחת הקורה ועוד דמשמע ליה דמתרת לגמרי אף תחת הקורה: אלא קל הוא שהקילו חכמים במים. פירש בקונטרס וליתא לדרב יהודה אלא כרב הונא

דב״ה למעלה ממש קאמרי ועל זה סומכין העולם שיש להן בתי כסחות על המים אע"פ שאין המחיצות מגיעות עד המים והא דאמר בפירקין (דף פח.) אמתניתין דגוחטרא שהיא למעלה מן המים ועשו לה מחילה גבוה י' כו' לא שנו אלא למלאות אבל לשפוך אסור דהלכתא כאיכא דאמרי דאפיי לשפוך נמי שרי דבשל סופרים הלך המיקל ומיהו נראה דאינה אחר מועלת המחיצה העשויה לצניעות בית הכסא ולא לשם מחיצת מים דאיו הלכה כרבי יהודה דאמר לא תהא מחיצה גדולה מן הכוחל שביניהן ודבר תימה הוא שפירש בקונטרס מסקנא דשמעתין דלא כרב יהודה

דהא רב ורבי חייא קיימי כוותיה וברייתא דיעקב (ב) קרחאה ומלינו

לפרש קל הוא שהקילו חכמים במים דקורה מתרת בלא שיקוע אבל מחילה התלויה מלינו למימר כרב יהודה דבעי שיקוע ור"ח פירש דקיימא לן כרב יהודה ול"ג אלא ור"ת נמי לא גרס אלא ומפרש דפריך לרב נחמן אפילו אליבא דרב הונא דלא מלריך שיקוע וה"פ קורה ד' מתרת במים פי' אמת המים או ים עובר אלל כותלו דהוי ⁽¹⁾ ככרמלית ויש חלון למטה מן הקורה והקורה מונחת על גבי הזיזין היולאין מן

קורה ארבעה מתרת במים הא קא אזיל דלי

לאידֶך גיסא ומייתי קים להו לרבנן דאין דלי מהלך יותר מארבעה מפחים תחת קורה מיהא הא עריבי מיא אלא משום דקל הוא שהקילו חכמים במים 6 כדבעא מיניה רבי מבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה א"ל אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקילו חכמים במים: א"ר יהודה לא תהא מחיצה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ר' יהודה בשימת ר' יוסי אמרה דאמר מחיצה תלויה מתרת אפילו ביבשה 9 דתנן א המשלשל דפנות מלמעלה לממה (6) בזמן שגבוהות מן הארץ ג' מפחים פסולה מממה למעלה אם גבוהות י' מפחים כשירה רבי יוםי אומר כשם שמלממה למעלה עשרה 🌣 כך מלמעלה לממה עשרה ולא היא לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי ולא ר' יוסי סבר לה כרבי יהודה רבי יהודה לא סבר לה כרבי יוםי עד כאן לא קאמר רבי יהודה אלא בעירובי חצירות דרבנן אבל סוכה דאורייתא לא ולא ר' יוםי סבר לה כר' יהודה עד כאן לא קאמר ר' יוםי אלא בסוכה דאיסור עשה הוא אבל שבת דאיסור סקילה הוא לא אמר ואם תאמר אותו מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה לא על פי רבי יוםי ש אלא על פי רבי ישמעאל בר' יוםי נעשה י דכי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו ולא הביאו ספר תורה מבעוד יום למחר פרסו סדין על העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו פרסו לכתחילהמישריוהאי בהכלמודים שאין עושין אהל עראי 🔊 בשבת אלא מצאו סדינין פרוסין על העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו אמר רבה ר' יהודה ור' חנניא כן עקביא אמרו דבר אחד ר' יהודה הא דאמרן ר' חנניא כן עקביא " (דתנן) ר' חנניא בן עקביא אומר גזוזמרא (דתנן) ר'

למעלה ממש האמרי: ה"ג אלא הל הוא כו': מחילה חלויה מחרת אף ביבשה. הלכך במים נמי אין לריך שתראה המחיצה עשויה בשביל המים ובתוך אוגני הבור: המשלשל. טריל"ר בלע"ום: מומעוה ומעה. שהתחיל לארוג מחיצות הסוכה למעלה ואורג ובא למטה: גבוהות מן הארץ שלשה. דגדיים בוחעים בה הויא לה תלויה ופסולה: מלמטה למעלה. שנוגעות בקרקע: אם גבוהות עשרה טפחים כשירה. ואע"פ שאינן מגיעות לסכך. והכא לא גרם גבוהות מן הארץ אלא אם גבוהות עשרה טפחים: כשם שמלמטה למעלה. מכשרת ליה ואף על גב דלא מטיא לסכך: כך מלמעלה למטה. די לה באריג עשרה ואע"פ שאינה מגעת לארץ: אבל שבת דאיסור סקילה. אע"ג דברשויות דרבנן ליכא סקילה כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון: ואם מאמר. הואיל ור' יוסי לגבי שבת לית ליה מחיצה תלויה: מעשה שנעשה בליפורי. על ידי מחילה תלויה כדאמר לקמן: ע"פ מי נעשה. והלא ר' יוסי ראש של ליפורי הוה ועל פיו היו עושין כולן כדאמר בסנהדרין (דף לב:) אחר רבי יוסי לליפורי: ה"ג לא ע"פ ר' יוסי געשה אלא ע"פ רבי ישמעאל בר ר' יוסי נעשה. שכבר נפטר ר' יוסי. ול"ג לא ע"פ רבי יהודה דרבי יהודה לאו בליפורי הוה ועוד דלר׳ יהודה שרי דהא רשויות דרבנן הוו כדלקמן: ולא הביאו ספר חורה. לבית ש ובחלר אחרת הוה והיו מביאין אותו דרך חלר שחינה מעורבת ופרסו סדינין על גבי עמודין להיות מחיצה

מתרת במים. בבור שבין ב' חלירות ונתונה על רחבה באמלע הבור

למעלה: לאידך גיסא. תחת כל רוחב הקורה חוץ לקורה בחלק חבירו: עריבי מיא. ורב יהודה הפסק מחיצה בעי: אלא קל הוא

שהקילו חלמים במים. וליתא לדרב יהודה אלא כדרב הונא דב"ה

מפסקת אצל מחיצות החצר מבית שהיה ספר תורה מונח בו ועד בית הכנסת וכעין מבוי קטן כדי הילוך בין סדינים למחילות החלר ולא היו בני שיש בה ארבע אמות על ארבע אמות חוקק החלר אוסרים שם שלא היה פתח פתוח לו אלא אותו פתחי לבדו והנך סדינים מחיצה תלויה הואי: הכל

מודים. ר"א ומחלוקתו שנחלקו בתוספת אהל עראי גבי פקק חלון דאיכא למ"ד פוקקין בו ואע"ג דמוסיף על אהל עראי הוא מודים שאין עושין את כל האהל לכתחלה בשבת בפ' כל הכלים (שבת קכה:): א**מרו** דבר אחד. הקילו הרבה במים: גוווטרא. שהיא למעלה מן הים: שיש בה ארבע. מרובעות שהן כ"ד טפחים על כ"ד טפחים: חוקק

הכותל ופריך הא קאזיל לאידך גיסא בשלמא בור שבין שתי חלירות סגי במחילות למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה דליתיה כרמלית אלא רה״י אבל כרמלים גמורה דלאו בר איערובי הוא אית לן למיחש דילמא אתי לאידך גיסא ומשני גמירי כו' ופריך תחת קורה מיהא עריבי מיא בהדי הנך ומכרמלית הוא דולה ומשני קל הוא שהקילו חכמים במים ולא גרס אלא דשינויא דאין דלי מהלך יותר מארבעה כדקאי קאי וה"פ כיון שהדלי לא ילך בכרמלית לערובי מיא נמי לא חיישינן משום דהקילו במים ע"י מחיצת מקרה כדאמר לקמן (פו.) באמת המים שעשו לה מחיצה עשרה דלא חיישינן לאיערובי מיא הכי נמי גבי תקרה: עד כאן דא קאמר ר' יהודה אדא בעירובי הצירות. וא"ת ולימא משום דבמים הקילו חכמים ועוד אמאי קאמר ר' יהודה בשיטת ר' יוסי אמרה לימא דכולהו תנאי דמכשרי במחיצה חלויה בשיטת ר' יוסי אמרו וי"ל דאשאר תנאי איכא למימר משום דבמים הקילו אבל ר' יהודה משום מים לא היה מיקל כל כך שמחיר אף במחיצה שלא נעשית לשם מים ולהכי קאמר משום דבעירובי חלירות דרבנן: בזרומדא שיש בה ® ארבעה על ארבעה בו'. משמע דכי אין בה ארבעה על ארבעה אינו ממלא אבל גוווטרא עלמה הויא רה"י וכן גוווטרא דמתני' דקתני אין ממלאין הימנה אא"כ עשה לה מחילה עשרה אבל גוווטרא גופה הויא רה"י ומטלטל בכולה ותימה כיון דאין לה מחיצות אמאי הויא רה"י והא טרסקל לא הוי רה"י אפילו לר' יוסי בר יהודה אלא משום דהדרא מחיצתא כדאמרינן בפרק בכל מערבין (נעיל דף לג:) וי"ל דבקיעת דגים לא הויא בקיעה ואמרינן גוד אחית אבל בטרסקל איכא בקיעת גדיים א"נ סתמא פחות לרה"י והויא כחור היחיד ור"י האריך צזה בריש כל גגות גבי מחיצות שאינן ניכרות וא"ח כי אין בה ד' אמות על ד' אמות לישתרי למלאות לפ״ה שפירש בסוף כל גגות (לקמן דף זד:) דאמר פי תקרה בכל ארבע הרוחות וי״ל דהכא איירי דעבידא כי ארזילא באלכסון כעין גגין שלנו דלא אמרינן פי חקרה יורד כדאמרינן בעושין פסין (לעיל דף כה:) אי נמי כגון שהגוחטרא אינה שוה ומליאה פגימוח כל סביבותיה דאין (ח) פי תקרה אי נמי כשאין טפח בעובי הגווטרא דמשמע מפירוש הקונטרס דסוף פרק קמא דסוכה (דף יח:) בשמעתא דאכסדרה שיש לה פצימין דלא אמר פי תקרה יורד וסותם אלא אם כן יש בעובי התקרה טפח:

בצפורי. שהמירו בשבת על ידי מחיצה חליה כדאמר רב דימי לקמיה, על פי מי געשה. והלא ר' יוסי ראש של ישיבת ציפורי הזה בדאמריגן בסנהדרין (לב:) צדק צדק חרדוף, הלך אחר ב"ד יפה אחר ר' יוסי לאחר ר' יוסי ראש המיחו למוכו היה בבית אחד שבחלר בית הכנסת ובמים הרבה היי פתוחין לחלר ולא עירבו, או שהיו חלרות הרבה שביא ובראה בביא שבייו לרותב החבר ולא בית שבייו לאחר המביר שהמביר ולא היי החלבות לאחר מבוי ובית הכנסת פתוח לו והיה ספר התורה בחלר שכנגד בית הכנסת ולא נשתחפו במבוי ואסור להוליא מן החלרות למבוי, ופרסו סדינין על גבי עמודים שהיו לרותב המבוי וחלקו את המבוי ולא היי פסוחין מן המחיצה ולפנים אלא בית הכנסס וחלר שכנגדו והביאו ספר הסורה שהרי שאר החלרות נססלקו ואין איסור כאן (שם). סדיבין פרוסין. והיו גנוהין מן הארץ דהוה ליה מחיצה סליה מחיצה שם.

ל) שבת קא. לעיל יב. טו:מח., ב) שבת או. סוכה טו., ג) סוכה נוו: ע"ש. ד) ומוס׳ סוכה פ״ה ה״ה שבת קכה: קלו: לעיל מד.], ה) ס״ה במחלה בשבת. ו) ול"ל דתניא], ז) [לקמן ה) בס"ח במקום כה"ד: המשלשל האורג. ט) ובחצר אחת שאינה מעורבת כצ"ל בייד לע"ח.

הנהות הב"ח (א) גם' המשלשל דפנות למטה מלמעלה ורובות: (ג) ייים רחת שמלמט׳ למעל׳ י׳ טפחים כד מלמעל' למטה טפחים ולא היא וכו׳ ולא לא ר' יהודה סנר לה כר' יוםי: (ג) שם לא על פי ד"ה קורה וכו' מטעם פי תקרה ובפי תקרה: (ס) ד"ה אלא וכו' דיעקב . הרחנאי ומלינו: (1) בא"ד אול כוחלו דהוי הרמליה כל"ל ואות כ נמחק: (1) ד"ה גוחטרא שיש נה ארבע אמות על ארבע כו' משמע דכי אין כה ארבע אמות על ארבע אמות אינו: כאן פי תקרה:

מוסף רש"י מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה. שדרך

הכנסת

להיות בה מחיצות שנפלו תחתיהן וקיימות מלמעלה לטלטל בחורבה שלא תהא כפרולה לרה"ר (שבת קא.) אלא במים. כגון גוחטרא שהיא למעלה מו הים דתנו שיית למעפט מן שיט דמק (לקמן פו:) דעושה מחילה מלויה וממלח, וכן בור שבין שתי חלרות וחלקו במחילה תלויה מלמעלה. ממלא זה מכאן וזה מכאן ואע"פ שלה עירבו (שבת קא:). המשלשל דפנות. מוריד ווכשר שד.) כל מלמעלה למטה קרי שלשול שהתחיל לארוג המחינה אנל הסכך ואורג ובא כלפי מטה (סוכה טז. וכעי"ז שבת סמוך לקרקע ומגביה ועולה, כיון שהגביה עשרה כשרה, ואף על פי שלא הגיע לסכך (טובה ומגביה סת.). כשם שמלמטה למעלה. דיו נאריגת עשרה, כך מלמעלה למטה. דיו נארינת עשרה ואפילו גבוהה הרבה מן הארץ כשרה, וקסבר מחיצה תלויה עשרה מתרת מחינה מנויה עשרה מתרת (סוכה מז.). לא ר' יהודה סבר לה כר' יוסי. שחהא מחינה חלויה מחרח לה כר׳ יהודה. ננור קה כרי יהודה. נגור שתהא מתרת בשבת (שם שד:). בעירובי חצרות דרבנן. הא דאסריט להביא מימי חלר זו לוו בלא עירוב, מדרבנן הוא, דמדאורייתא לא מיתסר אלא מרשות היחיד לרשות הרנים (שם). אבל שבת דאיסור סקילה הוא לא דרבנו דחית בה (שם). ואם אותו מעשה שנעשה